

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2023 r. [P9_TA(2023) 0061] w przedmiocie wniosku o uchylenie immunitetu Nicolausa Festa [2022/2056(IMM)] zatwierdzającego sprawozdanie przesłane przez Ilanę Cicurel (A9-0055/2023).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej ⁽¹⁾

Skarżący argumentuje, że wyrażane opinie, które mu się zarzuca, stanowiły część debaty parlamentarnej na temat ochrony dzieci, która odbyła się na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego, oraz że mieściły się w interesie ogólnym i zakresie wolności wypowiedzi posła do Parlamentu Europejskiego. Zarzucany mu tweet był odpowiedzią na tweet byłego członka niemieckiego Bundestagu, który swoim tweetem bezpośrednio odniósł się do zarzutu postawionego przez powoda w debacie parlamentarnej. Jego zdaniem Parlament Europejski nie powinien był uchylać jego immunitetu parlamentarnego z tego powodu.

2. Zarzut drugi dotyczący istnienia fumus persecutionis

Skarżący podejrzewa, że berlińska prokuratura, która wszczęła postępowanie karne, zrobiła to wyłącznie w celu zaszkodzenia przeciwnikowi politycznemu lub pomszczenia upokorzenia we wcześniejszym postępowaniu.

⁽¹⁾ Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (Dz.U. 2012, L 326, s. 266).

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2023 r. – British American Tobacco Polska Trading/Komisja

(Sprawa T-311/23)

(2023/C 286/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: L. Van den Hende, M. Schonberg i J. Penz-Evren, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 marca 2023 r. oddalającej w sposób dorozumiany żądania udzielenia dostępu do dokumentów podniesione przez skarżącą w ramach wniosku EASE 2022/6296, złożonego zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżony środek narusza art. 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia 1049/2001 z uwagi na to, że Komisja Europejska nie zapewniła dostępu do wszystkich dokumentów objętych zakresem żądań skarżącej, to znaczy:
 - dokumentów roboczych wykorzystanych do opracowania sprawozdania Komisji Europejskiej w sprawie stwierdzenia istotnej zmiany okoliczności w odniesieniu do podgrzewanych wyrobów tytoniowych zgodnie z dyrektywą 2014/40/EU^(?); oraz
 - informacji z odpowiednich podstawowych baz danych, które można uznać za istniejące dokumenty objęte zakresem żądań.
2. Zarzut drugi, dotyczący braku uzasadnienia wymaganego zgodnie z art. 296 TFEU.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. 2014 L 127, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2023 r. – Net Technologies Finland/Komisja

(Sprawa T-319/23)

(2023/C 286/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Net Technologies Finland Oy (Helsinki, Finland) (przedstawiciele: S. Pappas i A. Pappas, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej przyjętej na podstawie art. 299 TFUE w dniu 27.3.2023 R. (notyfikowanej skarżącej w dniu 29.3.2023 R.) dotyczącej zwrotu kwoty 188 477,27 EUR od Net Technologies Finland Oy; oraz
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami postępowania, a także kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze o stwierdzenie nieważności podniesiono, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ jej uzasadnienie jest obarczone błędem co do prawa. Opiera się ono bowiem na notach debetowych z dnia 7 maja 2020 r. i ustaleniach końcowego sprawozdania z audytu, które są niezgodne z prawem. W tym celu podniesiono dwa zarzuty nieważności.

1. Zarzut pierwszy jest podzielony na dwie części:

- w pierwszej części wyjaśniono, że ustalenia końcowego sprawozdania z audytu, a w związku z tym noty debetowe, są niezgodne z prawem, ponieważ wynikają z zastosowania zasady, która nie była prawnie wiążąca, a zatem nie podlegała stosowaniu. Jak wyjaśniono w opisie stanu faktycznego, audytorzy REA doszli do wniosku, że koszty konsultantów wewnętrznych były niekwalifikowalne, stosując kryteria zawarte w przewodniku FP7 w taki sposób, jakby stanowiły one wiążące warunki. Niemniej jednak przewodnik FP7 nie jest wiążący.